

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

163

Vragen van het lid **Bouwmeester** (PvdA) aan de staatssecretaris van Justitie over *het niet meewerken aan persoonlijkheidsonderzoek door het Pieter Baan Centrum*. (Ingezonden 30 juli 2009)

1

Hoe beoordeelt u de uitspraak van een advocaat¹ dat hij zijn cliënten adviseert niet mee te werken aan een persoonlijkheidsonderzoek, omdat dit kan leiden tot tbs, waar een lange wachttijd voor is en waarbij tevens niet duidelijk is hoe lang de straf duurt?

2

Deelt u de mening dat een straf op maat recidiveverlagend werkt en dat een persoonlijkheidsonderzoek, als basis voor een straf op maat, daarom van cruciaal belang is?

3

Is bekend waarom een toenemend aantal mensen een persoonlijkheidsonderzoek weigert? Zo ja, wat gaat u hieraan doen? Zo nee, bent u bereid dit te onderzoeken?

4

Welke alternatieven kunnen worden ingezet indien een verdachte niet mee wil werken aan een

persoonlijkheidsonderzoek maar dit wel van belang wordt geacht?

Toelichting

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid Joldersma (CDA), ingezonden 29 juli 2009 (vraagnummer 2009Z14416).

¹ ANP, 28 juli 2009.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Albayrak** (Justitie) (ontvangen 30 september 2009)
Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3591

1

Het is aan de advocaat om te bepalen op welke wijze de belangen van de cliënt dienen te worden behartigd. De wachttijd voor een tbs-behandeling is overigens niet voor iedereen lang; meestal valt de wachttijd samen met het uitzitten van de eveneens opgelegde gevangenisstraf. Voor sommige categorieën tbs-gestelden, met name de zwakbegaafde tbs-gestelden, is sprake van een langere wachttijd. De meest recente capaciteitsuitbreidingen zijn gericht op deze categorie. De tbs-maatregel is inderdaad een behandeling waarbij niet van te voren kan worden bepaald hoe lang deze duurt. De tbs-maatregel wordt aanvankelijk voor 2 jaar opgelegd.

Daarna beoordeelt de rechter minimaal eens in de twee jaar of de tbs-maatregel verlengd moet worden. Verlenging kan voor de periode van één of twee jaar gebeuren. Ook eventuele beëindiging van de maatregel komt bij deze toets aan de orde. Is een tbs-gestelde het niet met het oordeel eens, dan kan hij tegen de verlengingsbeslissing in beroep gaan bij de penitentiaire kamer van het gerechtshof te Arnhem. Ten slotte wordt na zes jaar door een onafhankelijke groep van deskundigen advies aan de rechter gegeven of verlenging van de tbs-maatregel nog gewenst is.

2

Ja, ik deel de mening dat een persoonlijkheidsonderzoek van cruciaal belang is als basis voor een straf op maat.

3

In 2006 was 36 procent van de observandi aan te merken als moeilijk observeerbaar, in 2007 was dat 32 procent en in 2008 50 procent. Begin 2009 was sprake van een stijging tot boven de 50 procent. Op dit moment daalt het aantal moeilijk onderzoekbaren weer. De geconstateerde stijging lijkt te worden veroorzaakt doordat meer advocaten hun cliënten adviseren niet mee te werken aan het onderzoek.

Bij deze verdachten wordt, om te voldoen aan de opdracht van de rechter, een zo volledig mogelijke rapportage opgemaakt. Het is uiteindelijk aan de rechter om mede op basis van de rapportage tot een uitspraak te komen.

4

Indien geen tbs-maatregel wordt opgelegd, is tijdens detentie behandeling mogelijk. Voorts heeft de Officier van Justitie de bevoegdheid om in aansluiting op detentie een rechterlijke machtiging aan te vragen, om zo ook na afloop van de strafrechtelijke titel een voortgezette behandeling van stoornissen mogelijk te maken.